

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Milana Podhrázkého v právní věci žalobců: **a) Ing. akad. arch. J. M. P., b) MUCHA JP Praha, spol. s r.o.**, se sídlem Přemyslovská 48/13, Praha 3, oba zastoupeni JUDr. Zuzanou Císařovou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Trebag AG as Trustee of MUCHA TRUST**, se sídlem Im Hasenacker 32, Schaan, Lichtenštejnské knížectví, zastoupena JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D., advokátem se sídlem Voršilská 130/10, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2025, č. j. 15 A 58/2024-108,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobci a) a b) (dále „stěžovatelé“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“). Stěžovatelům byl rozsudek městského soudu doručen prostřednictvím jejich zástupkyně dne 8. 4. 2025. Jak je zjevné ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného Nejvyššímu správního soudu (č. l. 17), stěžovatelé podali kasační stížnost proti tomuto rozsudku prostřednictvím datové zprávy do datové schránky tohoto soudu dne 23. 4. 2025 v 00:00:34.

[2] Podle věty první § 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

[5] Jak Nejvyšší správní soud konstatoval výše, z předloženého spisu městského soudu vyplývá, že napadený rozsudek městského soudu byl stěžovatelům doručen do datové schránky jejich zástupkyně v úterý 8. 4. 2025. To odpovídá i tvrzení, které stěžovatelé uvedli v kasační stížnosti. V souladu s výše citovanými pravidly pro počítání lhůt bylo posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti úterý 22. 4. 2025. Kasační stížnost nicméně byla odeslána i dodána do datové schránky Nejvyššího správního soudu až ve středu 23. 4. 2025 těsně po půlnoci (00:00:34). V případě podání do datové schránky orgánu veřejné moci je přitom podání učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci (usnesení NSS ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010-79).

[6] Kasační stížnost je tedy opožděná, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Relativně malý časový odstup mezi uplynutím lhůty pro podání kasační stížnosti a jejím skutečným podáním je přitom nerozhodný. Nejvyšší správní soud k tomu odkazuje např. na usnesení ze dne 23. 9. 2021, č. j. 3 As 228/2021-40, jímž kasační soud odmítl kasační stížnost i za situace, kdy doplnění bylo soudu doručeno pouhé tři sekundy po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. V označeném usnesení Nejvyšší správní soud mj. akcentoval, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz též rozsudek NSS ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004-47). Stěžovatelé v nynější věci navíc byli v řízení před městským i Nejvyšším správním soudem zastoupeni advokátkou, tj. právní profesionálkou, která měla dostatečně dlouhý časový prostor podat kasační stížnost včas (obdobně usnesení NSS ze dne 20. 3. 2025, č. j. 22 Azs 12/2025-34).

[7] Nejvyšší správní soud dále odkazuje na stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2021, sp. zn. Pl. ÚS-st. 53/21. To zdůrazňuje, že včasnost elektronického podání (v daném případě se jednalo o podání učiněné prostřednictvím e-mailu) je třeba posuzovat podle okamžiku, kdy podání dojde soudu, nikoliv podle okamžiku, kdy je podatelem odesláno. Toto stanovisko tedy plně odpovídá východiskům shora shrnuté judikatury Nejvyššího správního soudu. Navíc v posuzované věci byla kasační stížnost zástupkyní stěžovatelů odeslána (nadto z datové schránky a nikoliv e-mailem) až po uplynutí posledního dne lhůty.

[8] V důsledku výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V tomto

pokračování

řízení však Nejvyšší správní soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, tudíž ani ona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[10] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti pozbylo smysl, aby Nejvyšší správní soud samostatně rozhodoval o návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2025

David Hipšr
předseda

senátu